

חַת־ת לְשֶׁבֶת קוֹדֶשׁ פְּרָטוֹת וַיִּקְהַל שֶׁבֶת שְׁקָלִים שֶׁבֶת מְבַרְכִים אֲדָר שֶׁנִּי כ"ט אֲדָר א', ה'תשפ"ד

מקדש למען בטחון יושבי ארץ ישראל
"ארץ אשר תמיד עיני ה' אלקיך בה"

מעונינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִשׁוּי

בקצרה: בצלאל ואהליאב בנו את חלקי המשכן והשתמשו ברוח הקדש כדי להבין בדיוק כיצד ה' רצה שיראה.

בצלאל בנה את מזבח הנחשת, המזבח הגדול ששמש לקרבנות. הוא בנה גם את הכיור, והשתמש במראות שהנשים תרמו. בהתחלה משה לא רצה לקחת את המראות שהם תרמו בגלל שחשב שהנשים השתמשו במראות האלו רק כדי לחשב על המראה שלהן. ה' אמר למשה לקחת אותם ולהשתמש בהן לכיור, בגלל שהן השתמשו במראות למצוה. כדי לנודא שהן נראות טוב לבעליהן, כדי שיהיה להן שלום בית. בצלאל הכין גם את המסך שהיה תלוי סביב החצר של המשכן.

תהלים / יום כ"ט לחדש פרקים ק"מ - קמ"ד

בתהלים של היום ישנו פסוק שכלכם מכירים טוב, בגלל שאומרים אותו מדי יום בסיום התפלה: "אך צדיקים יודו לשמו". בשנת תשד"מ הרבי בקש שכלם, לא רק חסידים, יאמרו את הפסוק הזה אחר התפלה וגם יאמרו לפני התפלה "הריני". אמירת פסוקים אלו תסייע להביא שלום לעולם.

ישנו ספור מיוחד בשהחלו במנהג זה:

בשנת תשד"מ לא היה הרבה שלום בין המדינות. כדי לסייע בכך, בשיחה לכבוד י"ט כסלו, הרבי אמר שכל יהודי צריך לומר "הריני מקבל" לפני התפלה ו"אך צדיקים" אחרי התפלה, לא משנה באיזה נסח

הם מתפללים. הרבי אמר שלמרות שבאשר הרבי הקודם שלח שליחים למרוקו ולתוניסיה הוא הורה להם שלא לשנות מהמנהגים שם, הוא בכל זאת מבקש שיוסיפו את שתי השורות הללו. באמת, הרבי אמר, זה אינו מנהג חדש היות ופסוקים אלו מופיעים בסדור של הרמב"ם של האריזל וצדיקים אחרים.

הבחורים התמימים שהיו שלוחים במרוקו, הלכו לבתי כנסת ביום המחרת כדי לומר לאנשים להתחיל לומר את הפסוקים האלה. ובגלל שהרבי אמר שזה חשוב, אחד מהם העלה רעיון שאולי הם יוכלו להדביק דף עם הפסוקים האלו לסדורים בבתי הכנסת ובתי הספר, מתוך כבוד לרבי, המורים בבתי הספר והגבאים בבתי הכנסת אפשרו להם לעשות זאת למרות שהתפללו בנשח אחר. אחד מהתמימים מצא את הפסוקים בסדור מרוקאי שהדפס לפני כ-200-300 שנה. והיהודים המרוקאים הרגישו טוב יותר מכיון שבדיוק כמו שאמר הרבי, זה לא מנהג חדש, זה באמת היה הנשח שלהם.

התמימים החליטו שהם צריכים ללמד את הפסוקים לכל ילדי צבאות ה'. הם השתמשו במנגינה של צבא מרוקו שכלם הכירו ושרו את הפסוקים במנגינה זו. כל הילדים אהבו מאוד לשיר זאת.

התמימים קוו שכפי ששרים האדרת והאמונה במנגינה שלקוחה מהמנון הצרפתי, הם גם יוכלו להעלות את השיר הזה לקדשה. כמה חדשים מאחר יותר, כשהם סימו את תפקידם במרוקו, הם חזרו ל-770, בשמחת תורה תשמ"ה. הם הביאו אתם כמה ילדים שיוכלו לראות את הרבי. במוצאי שמחת תורה, בחורים לקחו את הילדים כדי לקבל בוס של ברכה. כשהרבי מזג יין, הוא בקש מהילדים לבוא ולשיר "הריני מקבל" לכל מי שנמצא שם.

תַּנְיָא / לקוטי אמרים פרק ל"ג (כ"ט אדר א' שנה מעברת)

לפעמים יהודי זקוק למעט יותר שמחה. האדמו"ר הזקן נותן לנו עצה מיוחדת מאוד. כשיהודי יחשב שה' הוא באמת איתו בכל עת, למרות שאינו יכול לראותו וכאשר מקימים מצוה או לומדים תורה הדבר משמח את ה' להיות יחד איתנו והוא ישמח יהודי בתמונה. האדמו"ר הזקן אומר לנו כאן את הפסוק שכלנו מכירים מ-12 הפסוקים "וזה כל האדם" – זוהי כל הסבה שיהודי חי בעולם, כדי שה' ירגיש כאן בנח, בדיוק כפי שאדם מרגיש בנח בבית שלו. כשאנו מקימים מצוות אנו גורמים לה' להרגיש בנח בעולם- בדירה שלו ולהיות עם ה' בעולם משמח מאוד את הנשמה שלנו.

הנביא חבקוק אמר "צדיק באמונתו יחיה" – החיות העקרית של האדם שרוצה לחיות חיים של צדיק זו האמונה שלו.

למה הכוונה? אמונה היא רק מצוה אחת. האם לא כל המצוות הן נותנות לחיי האדם? אבל אם יהודי חושב לעצמו שאמונה בה' היא המצוה היחידה שלו, שאין שום דבר בעולם חוץ מה' והוא נלהב על כן, הוא באופן אוטומטי יוכל לעשות ולקיים את כל המצוות. אם ה' הוא הכל, איך יכול משהו למנע מהיהודי לקיים מה שה' רוצה?

לכן כשאנו חושבים על "אין עוד מלבדו", ושה' הוא כּאן ונמצא איתנו בכל עת, הנשמה שלנו תשמח מאוד. אבל זה לא מספיק, יהודי צריך להיות בשמחה כפולה. מדוע? בגלל שלא רק אנו שמחים שה' איתנו, אבל ה' גם שמח! כשאנו יודעים שלה' יש נחת מאתנו כשאנו מקימים את השליחות שלנו בעולם, הדבר משמח את היהודי בכפלים. זה מה שאנו לומדים בפסוק מ-12 הפסוקים המצוטט מהתניא של היום: "**ישמח ישראל בעשיו – פרוש שכל מי שהוא מזרע ישראל, יש לו לשמוח בשמחת ה' אשר שש ושמח בדירתו בתחתונים**".

היום יום / כ"ט אדר א'

האם אתם יודעים מה לענות כאשר אדם אחר אומר לכם "לחיים"?

1. אפשר לענות "לחיים טובים ולשלום", אומרים זאת בגלל שיש להזהר עם יין. בתורה, כשאדם נחם שתו יין, קרו דברים לא כל כך טובים. לכן מברכים שהיין הזה יהיה לדבר טוב בלב.
2. האפן שבו המגיד נהג לענות "לחיים ולברכה".

פעם, אמר זאת האדמור הזקן לראשונה בהתועדות. חסיד אחד אמר שאולי המילה "לברכה" יכולה להתפרש לב- רכה – לב רך שמרגיש דברים. היות שכאשר שותים יין אנשים יכולים לראות דברים שאנו מרגישים, אנו צריכים ברכה שיהיה לנו רק לב רך.

הצמח צדק אמר שהחסיד הזה הבין זאת בגלל שהתפלל והתיגע ועבד קשה על "העבודה" שלו במשך שלושים שנה.

מכל הדברים שאנו מרגישים אנו צריכים ברכה שיהיה לנו לב רכה- רך למשך שלושים שנה

ספר המצוות / מצות עשה קע"ז

המצווה של היום **מצות עשה קע"ז** היא שאם עד מגיע לבית דין ואומר שראה או שמע משהו, אסור מיד להאמין לו ולפסוק. השופטים צריכים לשאול אותו הרבה הרבה שאלות לודא שהם מבינים מה שהעדים אומרים לפני שהם פוסקים את ההלכה. אם הם יפסקו מיד, יתכן שיענישו אדם שאינו אשם.

רמב"ם / הלכות עדות פרקין ב', ג', ד'

ברמב"ם היום, לומדים על השאלות אותן צריך לשאול את העדים.

פרק ב' – לומדים מה קורה אם דברי העדים סותרים אחד את השני. אם עד אחד אומר, "הוא לבש בגדים שחורים" והעד השני אומר "הוא לבש בגדים לבנים" לא שומעים לעדים האלה.

פרק ג' – הרמב"ם אומר שחכמים לא היו כל כך קפדניים בדיני ממונות. מפיון שאם שואלים מדי הרבה שאלות, ישנה אפשרות שהעדים יתבלבלו, ורק מעט מקרים יוכלו לזכות. אם אנשים יראו עד כמה קשה לקבל את כספם חזרה, הם יפסיקו להלוות בסף.

פרק ד' – מלמד הלכות נוספות ביצד לא להקפיד כל כך עם עדים בדיני ממונות. למשל: אם עדים ראו מה שקרה ממקומות שונים, למשל שני צדדים שונים של הרחוב, ולא ראו האחד את השני, בכך זאת הם נחשבים לעדים טובים. מדוע? כדי שהמצווה המיוחדת של גמילות חסדים (הכוללת הלוואת כספים לאחרים) תהיה קלה יותר לקיום וישום ולכלל היהודים יהיה הכסף שהם צריכים.

זרכי החסידות / פרשת שקלים

בזמן שבית המקדש היה קיים, בני ישראל היו צריכים לתרום מחצית השקל לבית המקדש, כספים אלו שמשו לתשלום עבור הקרבת. היו מכריזים בכל רחבי ארץ ישראל שבני ישראל יתנו את מחצית השקל שלהם החל מראש חדש אדר. זו הסבה שקוראים את פרשת שקלים, החלק בתורה בו מדבר על מחצית השקל (מפרשת כי תשא) בשבת שלפני, או בשבת של א' אדר או אדר שני בשנה מעברת.

בהתועדות השבת האחרונה אותה זכו החסידים לשמוע מהרבי, הרבי התועד על אהבת ישראל כפי שלא התועד מעולם!

אחד הדברים שהרבי אמר שעלינו לדעת שאיננו שקל שלם, אנחנו לא שלמים, אלא אם אנחנו מאחדים יחד עם עוד יהודי. כאשר יודעים זאת, ומרגישים כמו "מחצית השקל" נשמח לפגוש יהודי

תפלה / סדר התפלה חלק א'

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

החלק הראשון של התפלה כפי שמוכרת לנו היום הוא מודה אני ברכות השחר, קרבנות ויהודו. כל היום מתחיל בתפלה ומודה אני רק הצעד הראשון. כל דבר שעושים בבקר (להתלבש, ללכת למקוה, ללמד חסידות וכו') הם כלם חלק מהכנה לתפלה.

מודה אני משמעו אני מודה לה' על כך שהחזיר לי את הנשמה. המילה מודה היא גם מהמלה הודאה – להודות בענין לפני ה'. אפילו שלא מבינים זאת, מוכנים להודות שה' הוא האחד והיחיד.

בבקר חוזרת הנשמה מהשמים, מקום בו קבלה חיות ליום חדש. אבל בתפלה זה נמצא רק בפוטנציאל. במהלך התפלה, עוזרים להפיץ זאת בכל הגוף. לכן כאשר מתחילים להתפלל, אין בנו עדין את כח הנשמה להבין. אפשר רק להודות בכך בכח האמונה, שה' הוא המלך של כל העולם. זהו הצעד הראשון של התפלה, להתחבר לה' עם אמונה, באפן נעלה מהשכל.

בחלקי התפלה הבאים מסבירים לעצמנו בשכל כדי שנוכל להסביר זאת גם לנפש הבהמית. כך נוכל לעבוד את ה' בכל הכחות במשך היום.

(ראה ויקהל ה'תשי"ט)

גאולה ומשיח / בהסח הדעת

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הגמרא במסכת סנהדרין אומרת שמשיח יבא "בהסח הדעת", זאת אומרת כאשר לא נחשב על כך בכלל או לא נצפה לו.

אבל צריך לחשוב על משיח כל הזמן בתפלה אומרים "כי לישועתך קוינו כל היום"?

אחד ההסברים הוא שמשיח יבוא בזמן שבו נחשב שזה לגמרי לא הגיוני שיבוא. למשל כשמשונים את הדור שלנו לדורות של צדיקים שחיו בשנים עברו, אפשר לחשוב שמשיח לא יכול לבוא עכשו.

אבל דוקא עכשו, כאשר אפשר לחשב שלדור שלנו לא מגיע שמשיח יבוא, זהו הזמן הטוב ביותר למשיח לבא – בהסח הדעת – כאשר אנחנו הכי פחות מצפים שיגיע.

(ראה לקוטי שיחות חלק י' עמוד 172)